



Srdečně Vás zveme na seminář

Rovnost před zákonem pro všechny



O čem?

Co znamená rovnost před zákonem pro všechny?

Tedy i pro nás, kteří máme postižení.

Co se změnilo? Dřív za nás rozhodovali druzí. Říkali, že je to pro naše dobro. Dnes se rozhodujeme podle toho, co chceme a na co máme právo.

Jak používáme podporu při rozhodování?

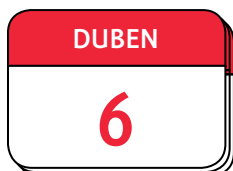
Co znamená zažít rovnost? A co pro to uděláme?



Kde?

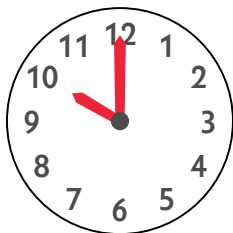
Místnost E v 3. patře

Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy
Praha 1, Černá ul. 9



Kdy?

pátek 6. dubna 2018



V kolik?

10.00 – 15.00 hodin



Přihlaste se prosím, ať víme, kolik máme přichystat občerstvení.

Setkání je bezplatné.

Těšíme se na Vás! Kdo?



Bára Mikulová – spolulektorka

Byla jsem celý život v ústavech a mělo to tak zůstat pořád. Nechtěla jsem to. Teď mám svůj život, svůj byt a práci! Jsou kolem mě děti a to jsem šťastná! Nejradši jsem, když si můžu z ústavu půjčit Slávinku, tu jsem vychovala od 3 let.



Míša Timoracká – spolulektorka

Teď se mi žije lépe. Bydlím s kamarádkou Katkou. Mám přítele Lukáše. Pro mne se změnilo to, že jsem si stoupla na své nohy. Pomáhá mi asistentka Silvie. Nikdo mi do toho nekecá.



Bohumila Baštecká – spolulektorka

Před 25 lety jsem byla u proměny ústavu sociální péče. Klienti ústavu odcházeli bydlet do obce a pracovníci z toho měli obavy. Rita McLeod z Kanady nás učila, co je podporované rozhodování. Pomáhali nám i Holanďané a Dánové. Jsem moc ráda, že jsem se dožila Úmluvy. Tehdejší sny se naplňují. Pro každého z nás teď a tady v České republice.



Hanka Janečková – spolulektorka

Jako studentka jsem navštívila ústav sociální péče. Tamní podmínky mnou otřásl. V r. 1990 jsem spolu s Angličany připravovala kurz. Dozvídali jsme se o školách, kam společně docházejí lidé s postižením i bez něj. V r. 2001 jsem s Diakonií byla v Liverpoolu. Jediný člověk zde nežil v ústavu. U nás mě příběhy lidí přesvědčují, že se stále musíme učit citlivosti a odvaze naplňovat sny.



Jan Paleček – podporovatel Báry Mikulové

Žiji 40 let se synem s kombinovaným postižením. Podporuji ho v jeho právech a povinnostech. V Domově pro osoby se zdravotním postižením jsem se jako dobrovolník seznámil s Bárou. Spolu s dalšími lidmi jsme občanskými a právníckými cestami pomohli Báře nabýt plné svéprávnosti, opustit ústav, získat byt a začít samostatně žít a pracovat. Ty tři roky úsilí stály za to!